

saadanne Fartøjer midlertidigt eller tilfældigt kommer ind paa Landets Søterritorium, forudsat at disse Opfindelser udelukkende anvendes til Skibets Behov,

2) at bruge patenterede Opfindelser ved Bygning eller Drift af Luftfartøjer eller Transportmidler paa Landjorden fra andre Unionslande eller som Tilbehør til saadanne Befordringsmidler, naar de midlertidigt eller tilfældigt kommer ind i vedkommende Land.

Artikel 6.

Ethvert Varemærke, som paa foreskrevne Maade er registreret i Hjemlandet, skal modtages til Registrering og beskyttes i dets oprindelige Skikkelse i de andre Unionslande.

Dog kan afslaaes eller kendes ugyldige:

1) Mærker, der er egnede til at gøre Indgreb i Rettigheder, erhvervet af Trediemand i det Land, hvor Beskyttelsen kræves.

2) Mærker, der savner ethvert Særpræg eller udelukkende bestaar af Tegn eller Angivelser, som i Omsætningen kan tjene til at betegne Varernes Art, Beskaffenhed, Mængde, Bestemmelse, Værdi, Oprindelsessted eller Frembringelsens Tidspunkt, eller som benyttes i daglig Sprogbrug eller i redelig og fast Handelssædvane i det Land, hvor Beskyttelsen kræves.

Ved Bedømmelsen af et Mærkes Særpræg skal Hensyn tages til alle foreliggende Forhold, navnlig Varigheden af den Brug, der er gjort af Mærket.

3) Mærker, som strider mod Moralen eller den offentlige Orden.

Der er Enighed om, at et Mærke ikke kan anses stridende mod den offentlige Orden af den Grund alene, at det ikke stemmer med en eller anden Bestemmelse i Lovgivningen om Varemærker, medmindre selve denne Bestemmelse netop tager Sigte paa den offentlige Orden.

Som Hjemland skal anses:

det Unionsland, hvor Anmelderen har en regulær Forretningsvirksomhed af industriel eller kommerciel Art, og hvis han ikke har en saadan Virksomhed, det Unionsland, hvor han har sin Bopæl, og hvis han ikke har Bopæl i noget Unionsland, det Land, han tilhører som Statsborger, forsaavidt dette er et Unionsland.

I intet Tilfælde skal Fornyelsen af et Mærkes Registrering i Hjemlandet medføre Forpligtelse til at forny Registreringen i de andre Unionslande, hvor Mærket maatte være blevet registreret.

Fortrinsretten bibeholdes for Mærker, som er anmeldt til Registrering inden den i Artikel 4 fastsatte Frist, selv om Registreringen i Hjemlandet først sker efter Udløbet af denne Frist.

Bestemmelsen i 1. Stk. udelukker ikke Retten til af Anmelderen at kræve Bevis for forskriftsmæssig Registrering udstedt af den kompetente Myndighed i Hjemlandet, men der skal ikke kunne kræves nogen Legalisation af dette Bevis.

Artikel 6 b.

De kontraherende Lande forpligter sig til, enten ex officio, hvis Landets Lovgivning tillader det, eller efter den interesserede Parts Begæring at afslaa eller ophæve Registreringen af ethvert Varemærke, som maatte være en Gengivelse af eller en Efterligning, egnet til at fremkalde Forveksling af et Mærke, som de kompetente Myndigheder i Landet skønner er vitterligt kendt i dette Land som allerede tilhørende en Person fra et andet kontraherende Land og anvendt for Varer af samme eller lignende Art.

Der skal indrømmes en Frist paa mindst tre Aar, i hvilken Udslættelse af saadanne Mærker kan kræves. Fristen skal løbe fra den Dag, da Mærket blev registreret.